

Arrest

nr. 138 991 van 23 februari 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Montenegrijnse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Montenegrijnse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op (...) 1983.

Op 8 april 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel- en migratiebeleid wordt aan de genaamde Z.A. (...), geboren te Rozaje op (...), die de Montenegrijnse nationaliteit heeft, het bevel gegeven om ten laatste op 31 juli 2013 (datum vermelden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal,

Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië⁽³⁾, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven ⁽⁴⁾.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

□ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

REDEN VAN DE BESLISSING: Betrokkene beschikt niet over een geldig paspoort."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen de exceptie op van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang.

Zij stelt:

"Verzoeker verblijft illegaal op Belgisch grondgebied. De afwezigheid van visumplicht staat de toepassing van artikel 6 van de vreemdelingenwet voormeld niet in de weg:

Behoudens de in een internationaal verdrag, in de wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, mag de vreemdeling niet langer dan drie maanden in het Rijk verblijven, tenzij het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht een andere duur bepaalt.

De vreemdeling die langer dan drie maanden op het grondgebied verblijft van de Staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt of die zich verschillende malen achter elkaar, gedurende in totaal meer dan negentig dagen, berekend over een periode van zes maanden in België of op het grondgebied van deze Staten ophoudt, wordt geacht langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

Voor de toepassing van het tweede lid wordt de duur van het verblijf van de vreemdeling op het grondgebied van de overeenkomstsluitende Staat die een geldige verblijfstitel heeft afgegeven voor een periode van meer dan drie maanden niet meegerekend."

Verzoeker toont niet aan de in artikel 6 voormelde termijn te hebben nageleefd, waardoor hij in iedere hypothese in het toepassingsveld van de illegaal verblijvende vreemdeling valt, met tot gevolg dat hij niet anders dan kan bevolen worden om het grondgebied van het Rijk te verlaten, ook zou het thans bestreden bevel worden vernietigd.

Verzoeker ontbeert het rechtens vereiste actueel belang.

Daardoor is de vordering niet ontvankelijk."

2.2. In casu bestaat er geen noodzaak hierover een uitspraak te doen, aangezien het beroep bij gebrek aan gegronde middelen die tot de nietigverklaring kunnen leiden, dient te worden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partij voert in een enig middel aan:

"1. Als een beroep ingesteld wordt voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig art. 39/2 § 2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder de ' Vreemdelingenwet' genoemd) - zoals in casu -, komt het aan de Raad toe, in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of de overheid die de bestreden beslissing genomen heeft, bij de beoordeling van de aanvraag uitgegaan is van juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit gekomen is (RvV, 13 februari 2008, nr. X).

2. De bestreden beslissing stelt :

' Betrokkene beschikt niet over een geldig paspoort.

3. Nochtans beschikt verzoeker over een geldig internationaal paspoort (stuk 1), dat hij overigens heeft voorgelegd toen hij op 27 februari 2013 overeenkomstig art. 12bis § 1, 2e lid, Vreemdelingenwet, een aanvraag tot gezinshereniging indiende.

Dit paspoort is nog geldig tot 23 februari 2016.

Voor zoveel als nodig zij nog erop gewezen dat verzoeker, als Montenegrijns staatsburger, niet visumplichtig is, zodat dit paspoort niet van een visum dient voorzien te zijn.

De D.V.Z. is bij het nemen van zijn beslissing niet uitgegaan is van de juiste feitelijke gegevens. Het komt het aan de Raad toe, in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht, dit vast te stellen en de bestreden beslissing te vernietigen.

3.2. Uit de bewoordingen van het middel blijkt dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en aldus de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet besliste tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten omdat de verzoekende partij niet beschikte over een geldig paspoort.

De verzoekende partij houdt voor dat zij, in tegenstelling tot wat de verwerende partij in de bestreden beslissing stelt, wel over een geldig paspoort beschikt, en dat zij dit ten tijde van haar aanvraag tot gezinshereniging op 27 februari 2013 zou hebben voorgelegd.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij inderdaad op 27 februari 2013 een aanvraag tot gezinshereniging tot de verwerende partij richtte. Deze aanvraag ging blijkens het administratief dossier vergezeld van een kopie van haar identiteitskaart en van een vertaling naar het Nederlands.

Zoals de verwerende partij terecht stelt in haar nota met opmerkingen blijkt uit het administratief dossier dat een kopie van het internationaal paspoort pas op 29 april 2013, en dus na het nemen van de bestreden beslissing, werd overgemaakt, zodat de bestreden beslissing steunt op feitelijke motieven die steun vinden in het administratief dossier. De verwerende partij kan immers bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening houden met stukken waarover zij op dat moment niet beschikt.

De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. BEELEN,
dhr. M. DENYS,
De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.
De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN